

Shiraz-Beethoven.ir

فهرست مطالب

I - کنترپوان برای گیتار

۱۱	کنترپوان در دو بخش (دو صدا)
۱۲	فواصل (Intervals)
۱۲	مدتها (Modes)
۱۳	قوانین حرکت ملودیک صدایها
۱۴	قواعد حرکت متقابل بخش های صدایی
۱۴	قواعد حرکت افقی صدایها
۱۵	نوع اول
۱۶	نوع دوم
۱۶	میزان های دوتایی (وزن دوتایی)
۱۷	میزان های سه ضربی (وزن سه ضربی)
۱۷	نوع دوم ($2 : 1$)
۱۸	نوع دوم ($3 : 1$)
۱۸	نوع سوم
۱۸	نوع سوم ($4 : 1$)
۱۹	نوع سوم ($6 : 1$)
۱۹	نوع چهارم
۲۰	نوع چهارم ($3 : 1$)
۲۰	نوع پنجم
۲۱	دولاسیون (Modulation)
۲۲	حل مسئله دیسونانس های آماده سازی شده روی ضرب سنگین (مؤکد)
۲۳	کنترپوان در سه بخش (دو صدا)
۲۴	قواعد حرکت افقی بخش ها
۲۴	نوع اول
۲۵	نوع دوم
۲۶	نوع سوم
۲۶	نوع چهارم
۲۷	نوع پنجم
۲۷	دولاسیون در بخش (صدا)
۲۸	ایمیتاسیون (Imitation)
۲۹	تحلیلی از تکنیک ایمیتاسیون در ۳۸ اثر Francesco da Milano Fantasia n.38
۳۰	قسمت های I و II
۳۱	طرح مدل-هارمونیک
۳۲	بخش III
۳۳	طرح مدل-هارمونیک
۳۴	نتیجه
۳۵	کادنس ها (Cadences)
۳۶	کانن (Canon)
۳۷	کانن

II - بداهه سرایی به شیوه رنسانس

۵۱ ملاحظات اصلی
۵۲ کام‌ها و الگوهای انکشت گذاری
۵۳ الگوهای ملودیک در بداهه سرایی دوره رنسانس
۵۴ الگوهای ملودیک در بداهه سرایی دوره رنسانس (تمرینات مقدماتی)
۵۵ خلاصه الگوهای ملودیک دوره رنسانس (تمرینات مقدماتی)
۵۶ الگوهای ملودیک دوره رنسانس (تمرینات مدولاسیونی و کادانسی)
۵۷ انواع بداهه سرایی با "کانتوس فیرموس"
۵۸ تمرینات مدولاسیونی
۵۹ بداهه نوازی الگوهای کنترپوان در "گونه"‌ها
۶۰ الگوهای کنترپوان در گونه‌ها
۶۱ تمرینات مقدماتی
۶۲ تمرینات مدولاسیونی
۶۳ تکنیک بسط و گسترش (Variation)
۶۴ تکنیک ایمیتاسیون
۶۵ تمرین‌های ایمیتاسیون
۶۶ تکنیک قراردادی بکارگیری ایمیتاسیون
۶۷ ضمیمه I: الگوهای کادانسی
۶۸ ضمیمه II: آهنگسازی کانن‌ها
۶۹ III - مطالعه تحولات موتیفی
۷۰ مقدمه‌ای بر تحولات موتیفی
۷۱ شرح اصطلاحات اساسی
۷۲ مقدمه
۷۳ مثال‌های مقدماتی
۷۴ تفسیر موتیفیک (Motivic Interpretation)
۷۵ تفسیر متربیک
۷۶ تفسیر ملودیک
۷۷ تفسیر هارمونیک
۷۸ واریاسیون موتیفیک (Motivic Variation)
۷۹ تغییر شکل استاتیک (Static Transformation)
۸۰ پیکربندی (Permutation)
۸۱ مدولاسیون
۸۲ تغییر شکل دینامیک (Dynamic Transformation)
۸۳ تغییر شکل ترکیب کننده و تجزیه کننده
۸۴ تغییر شکل افزایشی و کاهشی
۸۵ تغییر شکل فیبوناچی
۸۶ تبدیل از طریق مقایسه
۸۷ فرم‌های دوره‌ای
۸۸ دایره اینزوریتمیک
۸۹ کانن‌های پیوسته در حال حرکت (Perpetual Canons)

این کتاب درسی بر گرفته از سخنرانی ها و جریاناتی است که من تا چندین سال قبل درگیر آنها بوده ام (مانند کنسرتووار ژنو و سوئیزرلند و آکادمی پائولوکیری " paolo chimeri " در لوناتو (lonato) ایتالیا و دانشگاه کالیفرنیا در لس آنجلس و کنسرتووار سانفرانسیسکو در ایالات متحده آمریکا با هدف مقدماتی تشکیل یک مجموعه کامل از فرایندهای خلاقانه ، که این هدف در بیشترین کارهای قبلی من به صورت بسیار متمرکز و موشکافانه درج شده ولی در بدترین شان به صورت پراکنده و غیر متمرکز آمده است. و من تصمیم گرفتم آن را به شکل یک تغییر دوباره یک موقعیت با خصیصه کاملاً متمرکز (که نوازنده و آهنگساز و شاعر انتلب در آن به کاریکاتور هایی از مفهوم واقعی خودشان تبدیل می شوند). به یک وضعیت متوازن که در آن برای هر موسیقیدان (هنرمند، انسان) امکان دستیابی به شکل درستی از لایه های فراوان خلاقیت انسان وجود داشته باشد. با این حال این کتاب درسی اکرچه که باید از نظر فنی در سطح بالایی به نظر بیاید، از یک طرف همانند یک تلنگر (تحریک) یا یک الهام است برای خلق یک هنرمند کاملاً سازگارتر و از طرف دیگر همانند یک دعوت جهت بازیابی فرم هایی از موسیقی قرن شانزدهم (رنسانس) جهت دستیابی به یک قیم عمیق از ترکیب و ساختار و بدهاهه سرایی می باشد. اگر چه تمام مشخصه های آفرینش موسیقایی که در اینجا بررسی شدند، (آهنگسازی ، بدهاهه سرایی و اجرا) خصیصه های زیبایی شناختی و روانشناسی و جامعه شناختی را شکل می دهند. در کل اغلب فاکتورها و فرایندها درحال هم پوشانی و ارتباط نزدیک با یکدیگر هستند. با این مقدمه نسبتاً عمیق، دیگر نگران درک باقی مطالب تغواهم بود.

جهانبینی و متد خاص یک بیان موسیقیایی ترکیبی است از آهنگسازی (بدهاهه سرایی) و اجرا و ساختار در یک اثر . این نوع از بیان اساساً وابسته به آهنگساز و نوازنده است. که آفرینش آن اصولاً توسط عادات و رفتارهای ثابت در بخش های کوچکی از یک اجتماع شکل گرفته می شود. در سطوح روانشناسی این موضوع بیشتر روی یک مجموعه متمرکز است تا فرد. خود این بیان دارای سطوح متفاوت افرزی است که از احساسات شخصی ناشی می شود. و در مقابل هویت آن در گذشته آهنگسازی و بدهاهه سرایی اغلب به مجموعه ای از عقاید و ایده ها اشاره داشته است (در اصطلاحات Jungian : نا هوشیاری های مجموعه ای unconscious collective) به نظر می رسد که آهنگسازی دورنمای ساختاری خود را از شکل های منحصر به فرد انتقالی که در بر گیرنده مفاهیم و اظهارات شخصی مجموعه می باشد، می گیرد (مانند راگا (raga) در موسیقی کلاسیک هند) آهنگسازی و نوازنده ای در ارتباط نزدیک با ساختار هستند که به یک سطح ساختار کوچک (micro stract) با یک جریان عملکرد قی البداهه وابسته است و الگوهای نظام های ملودیک و ریتمیک بر اساس آنها ساخته می شود.

(۱) برای تعمیم این هنر مراجعه کنید به : A.Ehrenzweig (University of California Press, Berkeley The hidden order of art اثر and Los Angeles,1967).

(۲) برای مطالعه بیشتر رجوع کنید : The origins and history of consciousness by E.Neumann (Bollingen series XL.II, Princeton University Press, 1973).

با توجه به تئوری روانشناختی آموزش از J. piaget سطوح قدیمی تر تکنیکی و احساسی از فرایند های کاملاً برگشت ناپذیر می باشد. اگرچه در شکل نهایی شان هر سه جنبه یک آفرینش موسیقایی به صورت غیر قابل بازگشت در زمان رخ می دهد آهنگسازی - نوازنده کاملاً غیر قابل بازگشت هستند. (بنابراین به سطوح تکامل گذشته وابسته هستند) و یک بار رخ می دهد. (در وقوع شان بی نظیر هستند). اما هم به لحاظ الگوهای قرار دادی ثابت و هم به لحاظ فرایند های یادگیری به طور همزمان قابل بازگشت هستند.

به نقل از موسیقی غربی، ما همزیستی مشابهی را بین دوره های جدیدتر و قدیمی تر می بینیم سیستم های غیر قابل بازگشت قابل بحث (باز) و قابل بازگشت (بسته) و ساختارهای روانشناختی فردی متمرکز شامل زبان های موسیقایی پیش از رنسانس و رنسانس و باروک تا دوره کلاسیک. هر چند که با دوره رنسانس یک جریان آینده نگری و تدوین قوانین نظام مژهور - مینور به وجود آمد، با به وجود آمدن ساختارهای موسیقایی بسیار کامل به خاطر نیاز به چیره دستی در نوازنده زمینه پیدایش یک هنرمند بسیار خاص به وجود آمد. بنابراین بین سطوح یک شکاف پدید آمد: به لحاظ روانشناختی (از یک حس متمرکز آگاهی به یک هویت به طور فزاینده ای مجزا)، به لحاظ اجتماعی (از گروه به متخصص فردی) و به لحاظ زیبایی شناختی (از نمونه اصلی به اشکال نمادین کاملاً مجزا که به شیوه یک نفره منجر شدند). تنظیم خارجی اجزاء فرد را در موقعیت حساسی قرار خواهد داد. اما این تنظیم به تقسیم بندی داخلی اجزاء نیز کک می کند. در اینجا شاید شاهد اوج این فرایند باشیم، بالا رفتن سطح ارزش یک قسمت نسبت به سایر قسمت ها که به نظر می رسد بیشتر به عنوان یک قانون به حساب بیاید تا یک استثنای پرستش هویت پیشین افراد (که ریشه های چهار چوب موسیقی از یک طرف در مفهوم نوازنده چیره دست و از طرف دیگر در معنای حقیقی نابغه می باشد) و خلاقیت ها و آفرینش هایشان (آنها که آثار موسیقایی بوده اند و به راحتی توسط یک صنعت موسیقی به خود متکی قابل دستیابی می باشند) در مقابل زندگی و خلاقیت ذاتی و اختلاف میان محسنات هنری منفرد و گروه ها (بر اساس کوتاه ترین نام معمولشان) وغیره.

(۳) برای اطلاعات بیشتر مراجعه کنید به : The psychology of intelligence by J.Piaget (Littlefield, Adams & Co., Totowa, New Jersey, 1981).

(۴) برای اطلاع بیشتر در خصوص سیستم های قابل برگشت (بسته) و غیر قابل برگشت (باز) در فیزیک مدرن مراجعه کنید به: Order out of chaos اثر I.Prigogine و I.Stengers (Heinemann, London, 1984). با توجه به Prigogine، اگر یک سیستم چه با انرژی ثابت (بسته) یا با تغییرات دینامیک (باز) به یک " نقطه دوگانگی " برسد، زیر مجموعه اش (یک حالت بی نظم) ممکن است کاملاً منجر به خطوط جدید غیر قابل پیش بینی پیشروی داخل یک سیستم باز شود. از نقطه نظر این مؤلف، بسیاری از همسویی های جالب می توانند میان این مقایم و پیدایش سنت موسیقایی غربی (تحت عنوان توالی سیستم های بازتر و بسته تر) به صورت کلی یا خلق یک قطعه هنری به صورت خاص (آهنگ، باده) رخ می دهد.

(۵) برای مطالعه بیشتر نوشته The ever – present origin (Ohio University Press, Athens, 1991) را ببینید.

حل مسئله دیسونانس های آماده سازی نشده روی ضرب سنجین (مؤکد)

در جریان کاملاً کنترل شده کنسونانس‌ها و دیسونانس‌های کنتریپوان قرن شانزدهم، دیسونانس‌ها معمولاً آماده سازی شده و به لحاظ متريک محدود به ضرب سبک (غیر کژک) می‌شوند. نوع دوم (c) صفحه ۱۷ و نوع سوم (c) صفحه ۱۸ و نوع چهارم (c) صفحه ۲۲ و نوع پنجم (X) و (IX) صفحه ۲۴ را ببینید. هرچند مواردی هم هستند که در آن‌ها دیسونانس بدون آماده سازی روی ضرب سنگين استفاده شده، يا اينکه در هر دو حالت آورده شده باشند.

نوع اصلی دیسونانس هایی که روی ضرب سنگین می آیند عبارتند از:

- (a) دیر آ (suspension) آپوژیاتورا (appoggiatura) ای اماده سازی شده یا بدون آماده سازی.
 - (b) نت گذر (passing note) روی ضرب سنگین.

52

(a)

(b)

(c)

4 - 3

4 - 3

ت گذر روی ضرب سنگین و معمولاً با ارزش زمانی کوچک تر (نت های چنگ و دولا چنگ) و اغلب بر خلاف سینکوپ، در فرمول کادنسی استفاده می شود. (فواصلی که معمولاً استفاده می شوند عبارتند از : 3-4 و 7-8 و 1-2). اگرچه ضربی که نت گذر روی آن می آید در یک عبارت طولانی تر معمولاً به لحاظ متريک یک ضرب ضعيف است. بنابراین نکات، نت گذر یک تأكيد (demphasized) است (مثال های 54/53).

<p>53</p> <p>(i)</p> <p style="text-align: center;">2 - 1</p> <p>G.P. DA PALESTRINA</p>	<p>(ii)</p> <p style="text-align: center;">7 - 8</p> <p>G.P. DA PALESTRINA</p>
<p>(iii)</p> <p style="text-align: center;">7 - 8</p> <p>O. DI LASSO</p>	<p>(iv)</p> <p style="text-align: center;">4 - 3</p> <p>L. MARENZIO</p>

مدولاسیون در سه بخش صدایی

نه مثال های ۸۶/۹۵ که در زیر آمده اند بر اساس مثال های مدولاسیونی دو صدایی هستند که قبلاً در صفحه ۲۶ شان داده شدند. و تها شامل مدولاسیون از دو ماژور و لا مینور به تزدیک ترین تنالیته نسبی شان هستند. در اینجا یک ملودی اصلی باید با کنترپوان دو صدایی تنظیم می شد. چون از ساختار پیچیده سه صدایی مناسب تر بود.

86

87

88

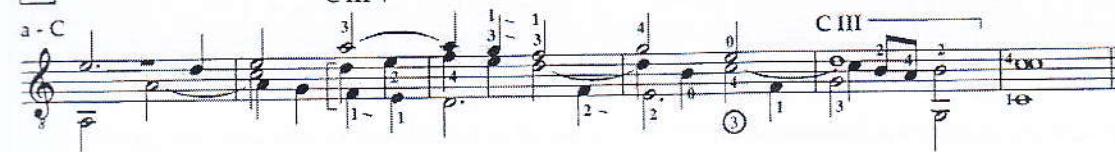
89

90

91

92

